

**Жалба, подадена на 5 януари 2018 г. от Marine Harvest ASA срещу решението, постановено от
Общия съд (пети състав) на 26 октомври 2017 г. по дело T-704/14, Marine Harvest ASA/Европейска
комисия**

(Дело C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Marine Harvest ASA (представител: R. Subiotto QC)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на Общия съд, изцяло или частично,
- да се отмени решението на Комисията от 23 юли 2014 г. или при условията на евентуалност, да се отменят наложените на жалбоподателя глоби в резултат на това решение, или при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да се намалят значително глобите, наложени на жалбоподателя в резултат на това решение,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните и други разходи на жалбоподателя, възникнали в това производство и в производството пред Общия съд,
- при необходимост, да се върне делото на Общия съд, за да го преразгледа в съответствие с решението на Съда,
- да се постановят и други мерки, които Съдът приеме за уместни.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания.

1. С първото основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като не е приложил член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 ⁽¹⁾ (по-нататък „Регламент № 139/2004“) по това дело.
 - а) Първо, Общият съд е допуснал грешка в правото при тълкуването на понятието за „една-единствена концентрация“, отхвърляйки по-специално съображение 20 от Регламент № 139/2004 като основа за тълкуване на намерението на европейския законодател да разглежда като „една-единствена концентрация“ всички операции, които са „тясно свързани във връзка с условие“.
 - б) Второ, Общият съд е допуснал грешка в правото при тълкуването на смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент № 139/2004.
2. С второто си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка в правото, налагайки две глоби за едно и също поведение.
 - а) Решението на Общия съд нарушило принципа *ne bis in idem*, тъй като по силата на това решение на Marine Harvest се налага глоба два пъти за придобиването на дялово участие от г-н Malek в размер на 48,5 %: веднъж 10 милиона евро на основание член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 139/2004 за твърдяно осъществяване на концентрация преди уведомяване (твърдение за нарушение на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004), а след това още 10 милиона евро на основание член 14, параграф 2, буква б) от Регламент № 139/2004 за твърдяно осъществяване на концентрация преди разрешаването ѝ (твърдение за нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004).

- б) при условията на евентуалност, решението нарушило принципа на приспадане, защото не взело предвид първата санкция при определянето на втората.
- в) при условията на евентуалност спрямо предходното твърдение за нарушение, решението допуснало грешка в правото, като не приложило принципа за съвкупността от нарушения: твърдяното нарушение на задължението за уведомяване в член 4, параграф 1 било по-специалното нарушение, поради което то обхваща твърдяното нарушение на задължението за statu quo в член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, което било по-общото нарушение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Преюдициално запитване от Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 8 януари 2018 г. — Sole-Mizo Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-13/18)

(2018/C 142/31)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sole-Mizo Zrt.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-специално тези на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) (в частност член 183 от нея), както и принципите на ефективност, директен ефект и еквивалентност, практика на държава членка, съгласно която при прилагането на релевантните правила относно лихвите за забава се приема, че националният данъчен орган не е допуснал нарушение (бездействие), а именно че не е налице забавяне на плащането от негова страна на невъзстановимата част от данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) във връзка с неплатените от данъчнозадължените лица престации, тъй като към момента на произнасянето на националния данъчен орган противоречашата на общностното право правна уредба е била в сила и едва по-късно Съдът е приел че предвиденото в нея изискване е несъвместимо с общностното право?
- 2) Допускат ли разпоредбите на общностното право и по-специално тези на Директивата за ДДС (в частност член 183 от нея), както и принципите на равностойност, ефективност и директен ефект, практика на държава членка, съгласно която при прилагането на релевантните правила относно лихвите за забава се прави разграничение в зависимост от това дали националният данъчен орган не е възстановил данъка, като е спазил разпоредбите на националното право, които са в била сила към тогавашния момент, но впоследствие се е оказало, че противоречат на общностното право, или е направил това в нарушение на тези разпоредби, и съгласно която практика, по отношение на размера на дължимите лихви върху ДДС, който не е възстановен в разумен срок вследствие на предвидено в националното право изискване, за което Съдът е приел, че противоречи на правото на Съюза, се установяват два отделни периода, при които:

— за първия период данъчнозадължените лица могат да получат само лихви за забава по основния лихвен процент на централната банка, като се има предвид, че противоречашата на общностното право унгарска правна уредба е била в сила към тогавашния момент и че поради това унгарските данъчни органи не са извършили нарушение като не са допуснали възстановяването в разумен срок на посочения във фактурите ДДС, докато